

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 4Csp/37/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120275590
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mariana Juríková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2022:6120275590.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, sudkyňou Mgr. Marianou Juríkovou, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, zastúpený spoločnosťou: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739 proti žalovanej: T. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX O. XX, zastúpená splnomocneným zástupcom: Občianske združenie OPOS, so sídlom A. Hlinku 1084/24A, 914 01 Trenčianska Teplá, IČO: 51 147 688 v spore o zaplatenie 995,82 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa zamietá.

II. Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 31.03.2020 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 995,82 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 995,82 eur od 11.12.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Svoju žalobu skutkovo odôvodnil tým, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola dňa 01.03.2005 uzatvorená zmluva č. XXXXXX, na základe ktorej boli žalovanému poskytnuté finančné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti boli upravené v zmluve a vo všeobecných obchodných podmienkach. Zmluva obsahuje všetky zákonné náležitosti podľa § 497 až § 507 Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy a tak právny predchodca žalobcu podaním zo dňa 01.09.2017 oznámil žalovanému, že dňom 31.08.2017 vyhlásil celý úver za splatný. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 10.12.2018 medzi postupcom Československá obchodná banka, a.s. a žalobcom, bola pohľadávka voči žalovanému postúpená na žalobcu. Žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splácaním čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 1.472,16 eur, ktorá pozostávala z istiny 995,82 eur, z riadneho úroku vo výške 326,23 eur, z úroku z omeškania vo výške 125,11 eur a z poplatkov vo výške 25,- eur. Žalobca si v spore uplatnil voči žalovanému len sumu 995,82 eur spolu s príslušným úrokom z omeškania.

3. Okresný súd Banská Bystrica žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel dňa 23.04.2020 vydaním platobného rozkazu sp. zn. 15Up/665/2020. Žalovaná podala riadne a včas odpor voči platobnému rozkazu. V odôvodnení odporu uviedla, že žalobca nie je v konaní vecne legitimovaný. Poukázala na §

526 ods. 1 Občianskeho zákonníka namietajúc, že o postúpení sa dozvedala až z podanej žaloby, pričom výzvy, ktoré žalobca predložil spolu so žalobou jej ani neboli doručované, resp. z nich nevyplýva, že by odosielateľom bola banka. Tiež namietala, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky a poukázala na to, že zmluva neobsahuje zákonom požadované náležitosti, najmä RPMN, úrokovú sadzbu, dátum konečnej splatnosti a žalobca nepreukázal, že k povolenému prečerpaniu došlo a v akej výške.

4. Žalobca vo vyjadrení k podanému odporu v súvislosti s § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách uviedol, že žalovaný bol v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bol právnym predchodcom žalobcu opakovane vyzvaný na úhradu omeškaných splátok a to Upomienkou zo dňa 09.05.2017, Výzvou na zaplatenie dlžnej čiastky zo dňa 01.06.2017, Opakovanou výzvou na zaplatenie dlžnej čiastky zo dňa 16.06.2017, Poslednou výzvou na úhradu pohľadávky zo dňa 01.09.2017 (priložená kópia obálky preukazujúca odoslanie výzvy žalovanému). Ak bol dlžník v omeškaní viac ako 90 dní, mal žalobca za to, že vyššie uvedenými výzvami bola splnená i podmienka výzvy dlžníka v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. V tejto súvislosti poukázal na § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka a aplikáciu tzv. teórie dôjdenia pri doručovaní písomnosti žalovanému a rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 32 Odo/442/2003 zo dňa 15.01.2004. K otázke aktívnej vecnej legitímácie žalobcu uviedol, že v konaní predložil oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky, ktoré bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka (žalobcu) na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd má povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník sa v takom prípade nemôže úspešne dovolávať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, ani jej prípadnej neexistencie. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. Obo 210/01 zo dňa 11.06.2003, uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 1Co/387/2015 zo dňa 04.05.2016, uznesenie Krajského súdu v Žiline sp.zn. 8Co/564/2015 zo dňa 30.11.2015, uznesenie Krajského súdu v Nitre sp.zn. 9Co/133/2013 zo dňa 27.06.2014. Vo vzťahu k platnosti postúpenia pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 19Co/2/2016 zo dňa 02.05.2017 a sp.zn. 12Co/223/2015 zo dňa 16.03.2016, rozhodnutie Okresného súdu Prievidza sp.zn. 8C/67/2013 zo dňa 12.10.2015 a názor doc. Kristiána Csacha, PhD, LL.M, publikovaný v časopise Súkromné právo č. 1/2015. Žalobca uviedol, že aj prípadné porušenie povinnosti vyplývajúcej z § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. nemožno spojiť s občianskoprávnym následkom neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, keďže norma obsiahnutá v tomto ustanovení nezakladá občianskoprávnu povinnosť vo vzťahu ku klientovi banky, ale administratívnu zodpovednosť postihuteľnú Národnou bankou Slovenska podľa § 50 ods. 1 citovaného zákona. Žalobca mal teda za to, že nedoručenie písomnej výzvy podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. dlžníkovi nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. K vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka uviedol, že mimoriadna splatnosť úveru bola postupom vyhlásená podaním zo dňa 01.09.2017. Záverom žalobca s poukazom na § 3 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného v čase podpísania zmluvy, uviedol, že spotrebiteľská zmluva má náležitosti požadované zákonom. Poskytnutím povoleného prečerpania mohol žalovaný čerpať a uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky v rámci výšky úverového rámca a svojej ľubovôle, na základe čoho nie je možné vypočítať ročnú percentuálnu mieru nákladov, pretože pôvodný veriteľ nemohol nijak predvídať výšku a čas každého výberu a následného hradenia finančných prostriedkov.

5. Žalovaná sa k replike žalobcu nevyjadřila.

6. Dňa 26.04.2022 doručil žalobca súdu podanie, z ktorého vyplýva platobná história žalovanej s jej členením na debetné a kreditné operácie.

7. Súd vo veci nariadil pojednávanie na 05.05.2022. Na pojednávaní sa zúčastnila žalovaná, ktorá zotrvala na svojom písomnom vyjadrení. Žalobca svoju neúčast na pojednávaní ospravedlnil.

8. Okresný súd vykonal dokazovanie v zmysle ustanovení Civilného sporového poriadku, pričom zistil skutkový stav nasledovne.

9. Právny predchodca žalobcu a žalovaná uzatvorili dňa 01.10.2004 Zmluvu o bežnom účte a balíku produktov, ktorým bol pre žalovanú zriadený bežný účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX a dňa 01.03.2005 Zmluvu o povolenom prečerpaní k bežnému účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX. Zmluvou o povolenom prečerpaní právny predchodca žalobcu žalovanej poskytol peňažné prostriedky formou povoleného

prečerpania na bežnom účte do výšky úverového limitu 18.000,- Sk, resp. na základe žiadosti žalovanej do výšky úverového limitu 30.000,- SK. Zmluvné strany sa dohodli, že úver je poskytovaný pri pohyblivej úrokovej sadbe a čerpané peňažné prostriedky až do výšky úverového limitu sa úročia úrokovou sadzbou, ktorá sa skladá zo základnej úrokovej sadzby ČSOB pre úvery splatné do jedného roka, tak ako je ČSOB aktuálne vyhlasovaná a z maže vo výške 4,5 % p. a.. Sadzba úrokov z omeškania predstavovala 15 % p. a. zo súm, ktoré je klient povinný zaplatiť z peňažných záväzkov vyplývajúcich z tejto zmluvy a ktoré neboli zaplatené v dohodnutých termínoch ich splatnosti.

10. Podľa § 708 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu (ďalej len „ObZ“), zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

11. Podľa § 710 ObZ, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

12. Podľa § 497 ObZ, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 52 ods. 1 až 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu, spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

15. Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

16. Podľa § 524 ods. 1 a 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

17. Podľa § 252 ods. 1 a 2 OZ, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

18. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách účinného v čase postúpenia pohľadávky, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri

postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

19. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

20. V posudzovanej veci mal bežný účet žalovanej povahu kontokorentného účtu, t.j. išlo o kombináciu zmluvy o bežnom účte a zmluvy o úvere (povolené prečerpanie). To znamená, že v zmluve o bežnom účte môže byť dohodnuté, že banka v súlade s § 710 ObZ prevedie do určitej čiastky príkazy majiteľa účtu k platbám, i keď nie sú na účte potrebné peňažné prostriedky (tzv. kontokorentný úver alebo povolené prečerpanie). Z uvedeného vyplýva, že bežný účet môže byť zriadený s úverovým rámcom, ktorý umožňuje klientovi skĺznuť do mínusového zostatku, avšak len v rozsahu stanoveného úverového rámca. Pre bežný účet s mínusovým zostatkom sa uzatvára úverová zmluva a jedná sa o kontokorentný úver, podliehajúci úprave ustanovení o zmluve o úvere (§ 497 a. nasl. Obchodného zákonníka).

21. Súd tak právny vzťah medzi žalobcom a žalovanou právne posúdil ako zmluvu o úvere podľa § 479 ObZ. Aj keď súd posúdil zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovanou ako zmluvu o úvere, teda absolútny obchod v zmysle § 261 ods. 3 ObZ, zároveň predmetnú zmluvu vyhodnotil ako spotrebiteľskú zmluvu v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka, keď žalobca je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy konala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, pri uzatvorení predmetnej zmluvy vystupoval v pozícii dodávateľa v zmysle § 52 ods. 2 OZ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Žalovaná pri uzatváraní a plnení predmetnej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, a teda je potrebné ju v zmysle § 52 ods. 3 OZ považovať za spotrebiteľa. Predmetnú zmluvu súd vyhodnocoval aj za aplikácie zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Žalobca je veriteľom a žalovanú možno považovať za spotrebiteľa v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom na to, že predmetnou zmluvou sa zaviazal poskytnúť žalobca ako dodávateľ žalovanej ako spotrebiteľovi dočasné peňažné prostriedky a žalovaná ako spotrebiteľ sa zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené s úverom, okresný súd má za to, že zmluva uzavretá medzi nimi spĺňa základné náležitosti spotrebiteľského úveru v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. V konaní nebol tvrdený ani preukázaný opak.

22. Následne sa súd zaoberal splnením podmienok pre platné postúpenie pohľadávky banky na tretiu osobu podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z., t.j. z úradnej povinnosti skúmal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu.

23. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR vo veci sp. zn. 2 Cdo 205/2009 z 29. júna 2010: „Aktívnu vecnú legitímáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta“.

24. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. je vo vzťahu k § 524 OZ ustanovením lex specialis, v dôsledku čoho sa uplatní prednostne a dodržanie podmienok stanovených citovaným § 92 ods. 8 sa vyžaduje, ak banka nedisponuje súhlasom klienta s postúpením pohľadávky, ktorú voči nemu má, na tretiu osobu. Žalobcu, ktorý uplatňuje nárok z bankového úveru postúpený mu na základe zmluvy o postúpení pohľadávok, preto v konaní zaťažovalo dôkazné bremeno preukázať takýto osobitný súhlas žalovaného s postúpením pohľadávky a ak takýmto osobitným súhlasom nedisponuje, preukázať splnenie vyššie uvedených predpokladov upravených v § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z.. Toto zákonné ustanovenie nesleduje len ochranu bankového tajomstva, ale nedodržanie uvedených podmienok má za následok neplatnosť právneho úkonu - zmluvy o postúpení pohľadávok podľa § 39 OZ, lebo takýto právny úkon je urobený v rozpore so zákonom (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 10Bdo/92/2018 zo dňa 20.11.2019).

25. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. obsahuje osobitnú úpravu postúpenia pohľadávky. Prvým predpokladom platného postúpenia pohľadávky je výzva banky adresovaná klientovi (v tomto prípade žalovanej) na zaplatenie omeškaného peňažného záväzku. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobca v konaní predložil Upomienku zo dňa 09.05.2017, Výzvu na zaplatenie dlžnej čiastky zo dňa 01.06.2017 a Opakovanú výzvu na zaplatenie dlžnej čiastky zo dňa 16.06.2017, na ktoré listinné dôkazy súd neprihliadal, nakoľko žalobca nepredložil akýkoľvek dôkaz, žeby tieto listiny boli doručené, resp. že by boli vôbec žalovanej doručované. Relevantná v prejednávanej veci bola Posledná výzva na úhradu pohľadávky zo dňa 19.07.2017, ktorou výzvou právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na úhradu dlhu z omeškaných splátok vo výške 79,80 eur, pričom z predloženej doručky vyplýva, že túto zásielku žalovaná neprevzala v odbernej lehote. Následne právny predchodca žalobcu žalovanej zaslal Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru zo dňa 01.09.2017, v ktorom žalovanej oznámil, že celý úver je dňom 31.08.2017 splatný a vyzval ju, aby bezodkladne kontaktovala správcu pohľadávky, aby s ňou dohodol spôsob a podmienky zaplatenia celej dlžnej sumy. Uvedenú zásielku žalovaná prevzala dňa 06.09.2017. Tak Posledná výzva na úhradu pohľadávky zo dňa 19.07.2017, ako aj Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru zo dňa 01.09.2017, sú relevantné z hľadiska splnenia podmienok na platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru podľa § 53 ods. 9 OZ. Podľa súdu ale Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru nie je zároveň kvalifikovanou výzvou banky na zaplatenie dlžníkovho peňažného záväzku voči banke v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. (a to aj s poukazom na to, že oznámenie obsahovalo len výzvu žalovanej kontaktovať správcu pohľadávok za účelom dohodnutia spôsobu a podmienok zaplatenia celého dlhu) a v konaní nebola zistená existencia následnej písomnej výzvy banky na zaplatenie zosplateného dlhu tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. Postúpenie pohľadávky sa týkalo celej zosplatennej pohľadávky právneho predchodcu žalobcu voči žalovanej, preto bolo povinnosťou právneho predchodcu žalobcu pred postúpením takto špecifikovanej pohľadávky riadne žalovanú vyzvať na jej uhradenie. Žalobca teda splnenie prvej podmienky pre platné postúpenie pohľadávky banky na tretiu osobu v zmysle citovaného ustanovenia zákona o bankách neprekázal.

26. Druhým predpokladom platného postúpenia pohľadávky je omeškanie klienta s platením po dobu viac ako 90 dní. Gramatickým výkladom zákonného ustanovenia za použitia slovného spojenia, že omeškanie klienta musí nastať "napriek výzve", dospel súd k záveru, že požadovaných 90 dní omeškania plynie až od vyzvania klienta banky v súvislosti s jeho omeškaním. Pre absenciu výzvy na zaplatenie (prvej podmienky) nie je možné konštatovať splnenie ani druhej podmienky pre platné postúpenie pohľadávky.

27. Z uvedeného dôvodu postúpenie pohľadávky na žalobcu je v rozpore s § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z., a preto je tento právny úkon v zmysle § 39 OZ absolútne neplatný, s poukazom na čo nie je žalobca oprávneným z danej pohľadávky, a teda nie v konaní aktívne vecne legitimovaným. Preto súd žalobu zamietol. Záverom súd uvádza, že vzhľadom na vyššie uvedené rozhodnutie Najvyššieho súdu SR k otázke následkov nedodržania podmienok zakotvených v ustanovení § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z., boli/sú rozhodnutia súdov, na ktoré vo svojom písomnom vyjadrení žalobca odkázal, v prejednávanej veci bez právnej relevancie.

28. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 CSP, pričom vychádzal z plného úspechu žalovanej v spore.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Žilina. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 CSP, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).